

Atspulgs

Adrese: Gaiziņa iela 1, Rīga,
LV-1050

Sekretāre: 67229210,
26405775

E-mail: rvakg@riga.lv

Nr. 3

2019./2020.

18. novembris -

Latvijas Neatkarības proklamēšanas diena

1918.gada 18.novembrī Latvijas Nacionālajā teātrī tika pasludināta neatkarīga Latvijas valsts.

Visus svarīgākos lēmumus par valsts dibināšanu pieņēma jau 1918. gada 17. novembra vakarā.

Par LTP svinīgās sēdes norises vietu izraudzījās Rīgas pilsētas 2. teātri jeb Latvju operas namu, lai gan tika apsriesta arī iespēja valsti proklamēt Rīgas pilī. Tomēr galu galā nolēma, ka Rīgas pils telpas ir pārāk šauras tik nozīmīgam pasākumam.

Uz Latvijas Republikas proklamēšanas svinīgo aktu bija aicināti 1200 viesi. Teātra telpas jau labu laiku pirms lielā notikuma bija pārpildītas.

LTP svinīgā sēde sākās pulksten 16.30.

Uz skatuves kāpa 38 politisko partiju pārstāvji.

Svinīgo sēdi atklāja vēlākais Latvijas Valsts prezidents Gustavs Zemgals.

Šajā pat datumā darbu uzsāka Kārļa Ulmaņa vadīta Latvijas Pagaidu valdība.

Z.Meierovica sekmīgu diplomātisko centienu rezultātā britu ārlietu ministrs Arturs Belfūrs 1918.gada 11.novembrī ar oficiālu vēstuli paziņoja, ka Lielbritānija par Latvijas valdību de facto atzīst LPNP, līdz galīgo lēmumu par to pieņems miera konference.

Kas ir 11. novembris – Lāčplēša diena?

Latvijā tiek atzīmēta Lāčplēša diena, godinot Brīvības cīņās un citos militāros konfliktos kritušos karavīrus un valsts aizstāvjus.

Lāčplēša dienas svinēšana tika iedibināta īsi pēc 1919.gada 11.novembra.

Lāčplēša diena ir kopīgiem spēkiem – karavīru, brīvprātīgo, sieviešu, jauniešu, politiķu, ierēdņu utt. – gūtas UZVARAS piemiņas diena.

1919. gada 11. novembrī tika gūta uzvara pār pretinieku – pulkveža Pāvela Bermonta komandēto Rietumu brīvprātīgo armiju Rīgā.

1919.gadā, kad Latvijas Brīvības cīņu laikā Bermonta karaspēks tika padzīts no Rīgas, kļuva skaidrs, ka valsts ir atguvusi un nostiprinājusi savu neatkarību.

Latvijas Brīvības cīņas ilga no 1918.gada 18.novembra, kad tika proklamēta Latvijas Republika, līdz 1920.gada 11.augustam, kad tika noslēgts Latvijas-Krievijas miera līgums.

Padomju okupācijas gados Lāčplēša dienas svinības bija aizliegtas.

Lāčplēša dienu atsāka svinēt 1988.gadā, kad 11.novembrī Rīgas pils Svētā Gara tornī atkal tika pacelts Latvijas valsts karogs.

Kopš 1990.gada Lāčplēša diena ir noteikta par atceres dienu, kurā piemin Latvijas Brīvības cīņās kritušos.

Lāčplēša dienā Latvijā ir tradīcija ēku logos ielikt svecītes, tā godinot kritušo brīvības cīnītāju piemiņu.

Rīgā cilvēki svecītes aizdedz Daugavmalā pie Rīgas pils mūra.

Par tradīciju kļuvis arī daudzviet Latvijā šajā dienā rīkot lāpu gājienus.

Simboliski pieminot izšķirošo uzvaru pār Bermonta karaspēku, ļaudis novembrī pie apgērba mēdz piespraust sarkanbaltsarkanas lentītes, kas nēsājamas ar stūriem uz augšu, veidojot burtu “V”.

NOTIKUMI SEPTEMBRĪ

4. novembrī

Vācbaltu rakstniekam Aleksandram Johanam Stenderam

7. novembrī

Robežsargu diena

11. novembrī

Lāčplēša diena

13. novembrī

Pasaules laipnības diena

17. novembrī

Starptautiskā studentu diena

19. novembrī

Starptautiskā vīriešu diena

30. novembrī

Latvijas Nacionālā teātra oficiālā atklāšana

CEĻĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Ciemos pie suitiem un Alsungas murkšķiem!

2019. gada 20.septembrī Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas skolēni, iniciatīvas "Latvijas skolas soma" ietvaros, devās vienas dienas ekskursijā.

Pirmā ekskursijas pietura bija – Kuldīga. Kuldīgas apmeklējums nav iedomājams bez Eiropas platākā ūdenskrituma Ventas rumbas apskatīšanas. Visiem patika lecošas zivis.

Skolēni pastaigājās arī pa vienu no garākajiem ķieģeļu tiltiem Eiropā (167 m) - vienu no pilsētas simboliem. Jaunieši uzzināja, ka tilts bija 26 pēdu plats, lai uz tā varētu izmainīties divas pretim braucošas karieses.

Jaunieši gida pavadībā apskatīja pilsētas parku ar skulptūrām, krāšņo villu, kuru atveda no Parīzes izstādes, rātsnamu, iepazinās ar **Kuldīgas** vēsturisko centru, unikālu ar apbūves elementiem. Skolēni uzzināja, ka Kuldīgu dēvē par "Ziemeļvalstu Venēciju", jo tā ir iekļauta UNESCO nacionālajā sarakstā tās plūstošo ūdeņu un vēsturiskās arhitektūras pārpilnības dēļ. Ekskursanti bija sajūsmā par Kurzemes senāko līdz mūsdienām nonākušo koka ēku, kas uzcelta tālajā 1670. gadā, - logu un durvju aiļu dekoriem, antīko vējrādi uz jumta.

Īpaši gaidīta bija **Jaunstuču murkšķu audzētava**. Mēs uzzinājām, ka murkšķis ir lielākā zemes vāvere un dzīvo gan Eiropā, gan Ziemeļamerikā, gan Āzijā. Visbiežāk murkšķis mīt kalnainos apvidos — Alpos,

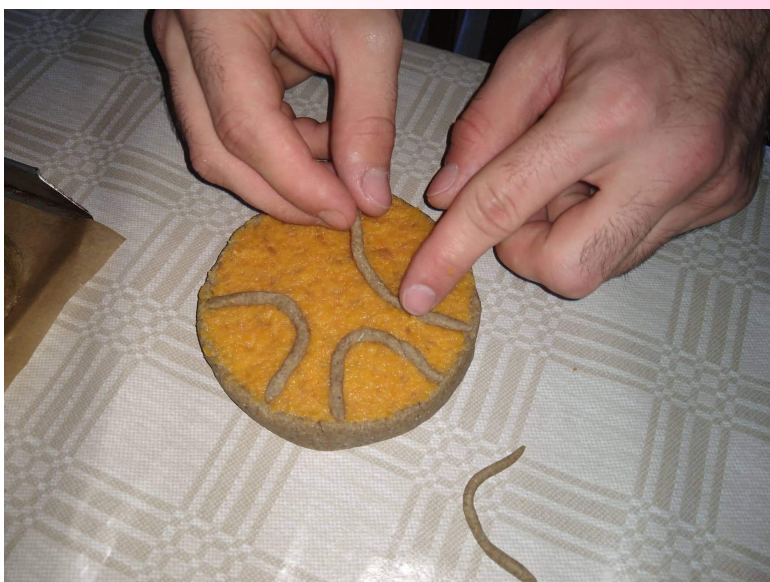
Karpatos, Tatros un Pirenejos. Skolēniem bija iespēja kopā ar murkšķu audzētavas saimniekiem pacienāt dzīvnieciņus ar riekstiem, samīļot tos un vairāk uzzināt par šo savdabīgo vāveru dzīvi un īpatnībām.

CEĻĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Savukārt **Alsungā** skolēni iepazīna suitu gandrīz 400 gadus garu vēsturi un tradīcijas. Suiti ir katoļu sala luterīcīgajā Kurzemē ar centru Alsungā. Reliģiskās atšķirības noveda pie tā, ka suiti noslēdzās savā novadā un maz kontaktējās ar ārpusauli. Tieši šī pašizolācija saglabāja šeit ļoti bagātu tautas tradicionālo kultūru, kuru mums bija gods iepazīt, ar dziesmām, dejām, ticējumiem, parašām un daudz ko citu, kas citās valstīs daļās savulaik kā vecs un nevajadzīgs bija atmests un izzudis.

Jaunieši uzzināja, ka Alsunga 20. gadsimtā bija pēdējā vieta, kur Latvijā vēl ikdienā valkāja tautas tērpus, kur tika spēlētas dūdas un kokles, arī bukurags — pūšamais instruments, kas ir darināts no mājdzīvnieku vai meža dzīvnieku ragiem. Mums bija iespēja dzirdēt suitu izloksni, suitu dziesmas. Izrādās, suitu sieviešu tradicionālajai dziedāšanai ir savas īpatnības, kas saistītas ar ē-o vilkšanu. Skolēniem bija iespēja izbaudīt Suitu sievu iespaidīgo priekšnesumu, iepazīt šī novada tradīcijas. Skolēni piedalījās sklandraušu gatavošanas procesā. Katrs pagatavoja savu īpašo, visīstāko kurzemnieku no rudzu miltiem un burkāniem pīrāgu.

Sagatavoja Jeļena Jevdokimova

CEĻĀ AR "LATVIJAS SKOLAS SOMU"

Ekskursija ar „ Skolas somu” Vidzemē

Šī gada oktobrī iniciatīvas “ Latvijas skolas soma” ietvaros Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas skolēni devās ekskursijā uz Valmieru.

Gaujas nacionālā parka ziemeļu vārti – Valmiera priecēja skolēnus ne tikai ar skaisto dabu, bet arī ar kultūras un vēstures pieminekļiem. Jaunieši uzzināja, ka vēstures avotos Valmieras pilsēta pirmo reizi minēta 1323.gadā, bet tās apkārtnē ir bijusi apdzīvota jau 3.-2.gadu tūkstoši pirms mūsu ēras.

1224.gadā zemes ap Gauju pakļāva Zobenbrāļu, tad Livonijas ordenis. Valmiera ir bijusi

Hanzas savienības pilsēta.

Pilsētu ir postījuši kari un ugunsgrēki – Valmiera savā mūžā pilnīgi no jauna ir celta 11 reizes.

Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas skolēni tika iepazīstināti ar **Valmieras Sv. Sīmaņa baznīcu**, kura celta 1283. vai 1284. gadā, un ir vēstures simbols, kas atrodas Valmieras centrā un ir vēstures lieciniece. Jauniešiem bija interese par **Livonijas ordeņa pilsdrupām** un **Valmieras muzeju**, kas ir liecība viduslaiku pilsētas varenībai.

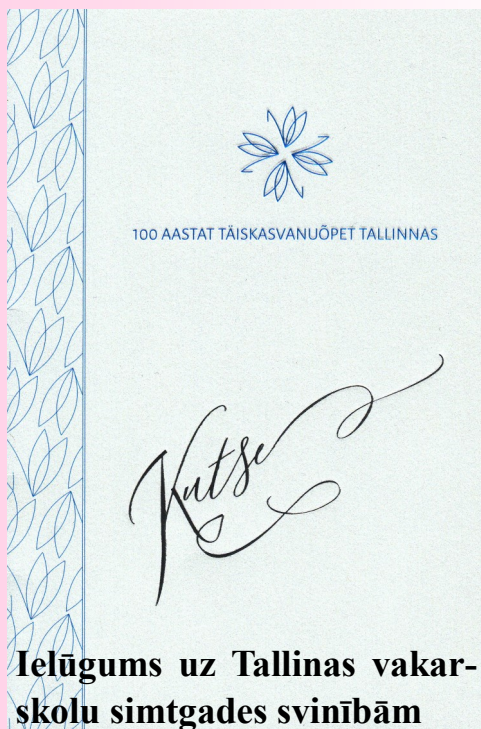
Rīgas – Valmieras ceļā skolēni apmeklēja Mucu muzeju. Šis muzejs ne tikai stāsta par alus trauku - mucām, bet arī veicina senā aroda atdzimšanu. Skolēni varēja aplūkot gan dažādas apaļas mucas un senos mucenieku instrumentus, paši varēja piedalīties mucas izgatavošanas procesā pēc seno meistaru tradīcijām.

Ekskursijas laikā puīšiem un meitenēm bija iespēja apmeklēt Rakšu Zoo un iepazīties ar vairākiem kamieļveidīgiem pārnadziem - alpakām, lamām un to savvaļas radiniekiem gvanako, kā arī cēlajiem divkupu kamieļiem.

Sagatavoja Jeļena Jevdokimova

Skolas simtgadē Tallinā

Ielūgums uz Tallinas vakarskolu simtgades svinībām

Bija 1919. gada rudens. Tallinā vienkopus pulcējās jauni ļaudis, kuri jaundibinātajai Igaunijas valdībai lūdza rast iespēju mācīties skolā arī strādājošiem jauniešiem. Viņu bija patiesi daudz, jo nesen pāri Eiropai brāzās Pirmā pasaules kara viesuļi, izpostot ierasto ļaužu dzīvi un likteņus.

Jauniešu balsis Izglītības departamentā tika sadzirdētas, un Tallinas vecpilsētā durvis vaļā vēra pirmā Igaunijas vakarskola. Vairums skolnieku – no frontes ierakumiem nākušie karavīri, vēl pavisam jauni, zaļoksneji pašpuikas, bet ar dažādu izglītības līmeni, tālab skolā tika veidotas īpašas zaldātu klases. Viņiem piepulcējās mājkalpotājas un pilsētas rūpnīcu strādnieki. Par savējo vakarskolu sauca arī senās Rēveles ostas matroži.

2019. gada rudenī, oktobra nogalē, Tallinas vecpilsētas Doma laukuma greznajā Skolotāju namā no malu malām pulcējās ļaudis, lai godinātu Tallinas vakarskolu simtgadē. Īstenībā apaļā jubileja vienlaicīgi tika svinēta divām Igaunijas skolām – Tallinas Pieaugušo ģimnāzijai un Tallinas Vecpilsētas Pieaugušo ģimnāzijai. Abas ir pirmās vakarskolas iesāktā darba turpinātājas.

Šajā pasākumā Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas pedagogi bija gaidīti viesi, jo ar Tallinas Pieaugušo ģimnāziju sadarbības līgums skolai jau noslēgts pārdesmit gadus atpakaļ, un tas ir sekmīgs. Kaimiņvalsts skolotāji un skolēni daudzkārt viesojušies Latvijā, bet rīdzinieki projekta ietvaros varēja apmeklēt gan kaimiņvalsts Igaunijas, gan Somijas skolas. Īpašiem iespaidiem bagāts bija brauciens uz tundru pie Somijas briežkopju tautas – sāmiem pašos valsts ziemeļos. Izrādās, ka senā aroda pratēji sava specifiskā darba dēļ visai bieži mācībām izmanto vakarskolu Oulu pilsētā.

- Pagātne dod mums pamatu un piederību. Strādājam tagadnē, no šodienas darba būs atkarīga mūsu nākotne. – tā savā uzrunā atzina Tallinas Pieaugušo ģimnāzijas ilggadējais direktors Heiki Kiidli.

Jānis Japiņš

Rīgas Reinholda Šmēlinga vidusskolas direktors